

CONSELL GENERAL

PRINCIPAT D'ANDORRA

Grup mixt

DEBAT SOBRE L'ACCIÓ POLÍTICA I DE GOVERN EN MATÈRIA SANITÀRIA

INTERVENCIÓ DE VÍCTOR NAUDI

8-9 de juny del 2017

La intervenció del ministre una vegada més posa de manifest la manca de model sanitari, i la manca de voluntat real per encarar una reforma global del sistema.

El ministre ens ha exposat una sèrie de mesures puntuals, que de ben segur serviran de poc si no es fa una revisió aprofundida de l'estructura orgànica de tot el sistema vertebrador de la sanitat. També he trobat a faltar un diagnòstic de la situació de partida.

Tal com va sent costum i després de sis anys de governs encapçalats pel Sr. Martí encara no s'ha endegat cap de les reformes estructurals anunciades el maig del 2011. Reformes que s'havia compromès a afrontar amb valentia.

El temps passa i la realitat és que la despesa sanitària continua disparada, cosa que per altra banda no comporta pas una millor qualitat assistencial.

Així pràcticament en sis anys i mig dels dos mandats del Sr. Martí la despesa de la CASS ha augmentat un 11%, mentre els assalariats que cotitzen s'han reduït en un 8%.

Parlem de la CASS:

Malgrat que les perspectives econòmiques generals previstes en el pressupost de l'Estat per al 2017 i més concretament en el de la CASS, indiquen un creixement sostingut del 2% de la massa salarial amb una previsió dels ingressos recaptats superior en un 4,9% respecte del 2016, i l'augment dels ingressos generats per la recent modificació de la cotització de la branca general que ha passat del 8% al 10%, el dèficit previst per al 2017 és alarmant i es situa en 42.086.972,75€

Quant al SAAS: la subvenció que hi destina el govern pressupostada per al 2017 és de 13 milions d'euros (12.994.002,00 €) el que significa un augment del 12,17% en relació al 2016.

Comparteixo el fet que l'Estat ha de ser garant dels dèficits generats en la salut, però el que ja no comparteixo i és del tot incompreensible és que, malgrat les anunciades millores en la gestió, continuï l'enquistament d'uns dèficits alarmants.

I malgrat els dèficits, la sanitat presenta mancances.

Així el servei de traumatologia que havia estat un referent fins no fa gaire ara pateix restriccions i manca de personal que obliguen sovint els pacients a anar a l'exterior.

El serveis prestats en neurologia i als malalts l'Alzheimer són insuficients amb la presència de dos especialistes durant dos dies a la setmana.

Alguns dels tractaments en radioteràpia que es podrien fer al país no es poden fer per manca de mitjans.

Ni tan sols el compromís contret en aquesta cambra per assentiment per instaurar la figura del tercer pagador s'acaba respectant.

Ahir transcendia la notícia als mitjans, que l'anàlisi dels comptes del SAAS del 2015 per part del Tribunal de Comptes posa en evidència anomalies detectades.

La llista és llarga i aquestes només són algunes de les mancances i de les anomalies que acaben patint els ciutadans i les ciutadanes. Malgrat, i cal dir-ho, que els serveis que es presten al país gaudeixen d'una bona valoració de la qualitat assistencial.

Però no n'hi ha prou i els ciutadans d'Andorra es mereixen una sanitat pública de qualitat, accessible a tothom i amb les millors prestacions.

Les reformes puntuals fetes fins la data s'han limitat a la part econòmica de reembossament de la CASS majoritàriament i sovint en detriment del servei al ciutadà sense que es resolgui el dèficit creixent del sistema.

No s'ha implementat ni una sola mesura efectiva de reforma de la sanitat. S'han donat voltes, s'han fet proves pilot molt costoses i de les quals encara ni s'han presentat els resultats ni sabem si tindran cap continuïtat. (prova pilot pacients de diabetis)

Amb accions puntuals i aïllades no es resoldrà cap problema, cal una anàlisi en profunditat i una millora del sistema.

I el Govern dels millors no ho aborda.

En un any i mig el ministre de Sanitat únicament ha tramitat la llei de drets i deures del pacient i la història clínica compartida, actualment en període d'esmenes, i dos reglaments. Sense oblidar el bloqueig de la inversió estrangera en la clínica de fertilitat.

A SDP entenem que els objectius de la reforma s'han de basar en quatre eixos :

- El ministeri de Salut ha de ser l'òrgan decisor que encapçali totes les decisions.

- Cal reformar el SAAS completament dotant-lo d'un nou marc legislatiu, limitant el seu rol com a ens prestador de servei.
- Cal revisar la llei de la CASS per garantir la sostenibilitat de la sanitat pública sense retallar prestacions.
- Cal legislar i regular per definir el rol dels diferents prestadors de serveis que intervenen en el procés sanitari, tant en l'àmbit públic com privat, dels diferents professionals de la salut, metges, farmàcies, i els col·lectius convencionats.

Això només es podrà fer amb una voluntat d'avançar cap a un model sostenible i que perduri pels propers anys, mitjançant diàleg i la implicació real de totes les parts disposades a treballar, a diferència de la proposta del Sr. Martí d'ara fa un any, en la qual únicament es cercava el suport per a un projecte inconcret, amb la única finalitat d'obrir un període de reflexió.

El temps de la reflexió s'ha acabat.

Ja es hora de passar a l'acció.